

International Ecumenical Peace Convocation

Kingston | Jamaica | 2011

Ere zij God en Vrede op Aarde

Boodschap van de Internationale Oecumenische Vredesbijeenkomst

*'Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte
Schenken door zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen
In uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde' Efeziërs, 3: 16-17*

Wij verstaan vrede en vreedestichten als een onmisbaar deel van ons gemeenschappelijk geloof. Vrede is onlosmakelijk verbonden met de liefde, rechtvaardigheid en vrijheid die God alle mensen gegeven heeft door Christus en het werk van de Heilige Geest als gave en opgave. Het vormt een levenspatroon dat de menselijke deelname aan Gods liefde voor deze wereld weerspiegelt. De dynamische aard van vrede als gave en opgave ontkent het bestaan van spanningen niet, deze vormen een intrinsiek element van menselijk relaties, maar het kan hun vernietigende karacht verlichten door rechtvaardigheid en verzoening te brengen.

God zegene de Vreedestichters. Lidkerken van de Wereldraad van Kerken en andere Christenen zijn één als nooit tevoren bij het zoeken naar wegen om geweld te weerspreken en oorlog te verwerpen ten gunste van 'Rechtvaardige Vrede'- het stichten van vrede mét rechtvaardigheid als een gemeenschappelijk antwoord op Gods roep. Rechtvaardige vrede nodigt ons uit tot een gemeenschappelijke reis en om ons te verplichten tot het bouwen van een cultuur van vrede.

Wij, bijna 1000 deelnemers vanuit meer dan 100 landen, bijeengeroepen door de Wereldraad van Kerken, hebben gedeeld in de ervaring van de Internationale Oecumenische Vredesbijeenkomst (IEPC), een bijeenkomst van Christelijke kerken en interreligieuze partners, toegewijd aan het bevorderen van vrede in de gemeenschap, vrede met de aarde, vrede op de markt en vrede tussen volkeren.

Wij kwamen bijeen op de campus van de Universiteit van West-Indië (Mona) in Kingston, Jamaica van 17 tot en met 25 mei 2011. We zijn veel dank verschuldigd aan onze gastheren in Jamaica en het Caribische gebied die ons voorzien hebben van een

goede en ruime omgeving voor verbondenheid en groei in Gods genade. Juist het feit dat we elkaar ontmoetten op de plek van een vroegere suikerplantage herinnerde ons er aan het onrecht en geweld van slavernij en kolonialisme en de vormen van slavernij die onze wereld ook vandaag nog teisteren. Wij werden voorgelicht over de enorme uitdagingen die geweld vormt in deze context en de moedige betrokkenheid van lokale kerken om op die uitdagingen in te gaan.

Wij brachten de zorgen van onze kerken en regio's naar Jamaica.; we spraken met elkaar hier'; nu, hebben we een woord te delen met de kerken en de wereld. Wij hebben elkaar ontmoet in bijbelstudies, spiritueel verrijkende gemeenschappelijke gebeden, inspirerende uitingen van de kunsten, bezoeken aan lokale projecten, plenaire bijeenkomsten, werkgroepen, culturele bijeenkomsten, lezingen, diepe gesprekken en heel bewogen gesprekken met mensen die geweld, onrecht en oorlog aan den lijve ervaren hebben.

We vierden de resultaten van de Decade Geweld niet Gewild (2001-2010). Onze betrokkenheid heeft ons geïnspireerd om in te zien dat het overwinnen van geweld mogelijk is. De Decade heeft mooie voorbeelden opgeleverd van Christenen die een verschil gemaakt hebben.

Terwijl we bijeen zijn in Jamaica zijn we ons zeer bewust van de gebeurtenissen in de wereld om ons heen. Verhalen van kerken herinneren ons aan de lokale, pastorale en maatschappelijke verantwoordelijkheden van mensen die dagelijks met de thema's die we bespraken moeten omgaan. De naweeën van de aardbeving en tsunami in Japan roepen dringende vragen op rond nucleaire energie en bedreigingen van de natuur en de mens.

Regeringen en financiële instituties staan voor de noodzaak verantwoordelijkheid te nemen voor hun falende beleid en de verwoestende invloed daarvan op kwetsbare mensen. Met zorg en compassie zijn wij getuigen van strijd voor vrijheid, rechtvaardigheid en mensenrechten van de volkeren in vele Arabische, maar ook in andere landen, waar moedige mensen strijden zonder wereldwijde aandacht. Onze liefde voor de volkeren van Israël en Palestina overtuigt ons ervan dat de voortdurende bezetting beide volkeren schade toebrengt. Wij hernieuwen onze solidariteit met de volkeren van verdeelde landen zoals het Koreaanse schiereiland en Cyprus en volkeren die verlangen naar vrede en een einde aan lijden in landen zoals Colombia, Irak, Afghanistan en het Grote Meren gebied in Afrika.

We zijn ons bewust dat Christenen vaak medeschuldig waren voor systemen van geweld, onrecht, militarisme, racisme, kastensels, onverdraagzaamheid en discriminatie. Wij vragen God ons onze zonden te vergeven en ons te bekeren tot bewerkers van rechtvaardigheid en voorvechters van rechtvaardige vrede. We dringen er bij regeringen en andere groepen op aan ermee te stoppen religie als voorwendsel te gebruiken om geweld te rechtvaardigen.

Samen met partners van andere geloofsovertuigingen hebben we erkend dat vrede een kernwaarde is in alle religies, en dat de belofte van vrede zich uitstrekt naar alle mensen, ongeacht hun tradities en verbintenissen.

We zijn één in ons streven dat oorlog illegaal wordt verklaard. Worstelend om vrede op aarde worden we geconfronteerd met onze uiteenlopende contexten en geschiedenissen. We beseffen dat onderling verschillende kerken en religies uiteenlopende perspectieven van de weg naar vrede met zich meebrengen. Sommigen onder ons beginnen vanuit het standpunt van de persoonlijke bekering en moraal, de aanvaarding van Gods vrede in ons hart als grondslag voor vredesopbouw in de familie, in de gemeenschap, de economie, de aarde als geheel en de wereld der volkeren. Anderen beklemtonen de noodzaak zich allereerst te concentreren op wederzijdse ondersteuning en terechtwijzing binnen het lichaam van Christus opdat vrede verwerkelijk kan worden. Sommigen moedigen de kerken aan zich te committeren aan brede sociale bewegingen en het openbare getuigenis van de kerk. Ieder van deze benaderingen heeft waarde; zij zijn niet wederzijds uitsluitend. In feite hangen zij onlosmakelijk samen. Zelfs temidden van onze verscheidenheid kunnen we met één stem spreken.

Vrede in de gemeenschap

Kerken leren over de complexiteit van rechtvaardige vrede waar we horen hoe de vele onrechtvaardigheden en de onderdrukking die tegelijkertijd aan het werk zijn in het leven van velen elkaar onderling versterken. Leden van een familie of gemeenschap kunnen onderdrukt worden en tegelijkertijd de onderdrukkers van anderen zijn. Kerken moeten ondersteunen bij het identificeren van de dagelijkse keuzes die misbruik kunnen beëindigen en mensenrechten, gelijke rechten voor man en vrouw, klimaatsrechtvaardigheid, economische rechtvaardigheid, eenheid en vrede kunnen bevorderen. De kerken dienen racisme en het kastenstelsel als ontmenselijkende realiteiten in de wereld van vandaag te confronteren. Geweld tegen vrouwen en kinderen moet eveneens zonde genoemd worden. Bewuste inspanningen zijn nodig om mensen met uiteenlopende bekwaamheden, zogenoemde gehandicapten, te volledig te integreren in de kerk. Onderwerpen rond seksualiteit verdelen de kerken en daarom vragen we de Wereldraad van Kerken om veilige plekken te scheppen waar deze vraagstukken rond seksualiteit besproken kunnen worden. Op alle niveaus spelen kerken een rol bij het ondersteunen en beschermen van het recht op gewetensbezwaren en het verzekeren van asiel voor diegenen die zich verzetten tegen militarisme en gewapende conflicten.

De kerken moeten hun gezamenlijke stem verheffen om onze Christelijke broeders en zusters en alle andere mensen die blootstaan aan discriminatie en vervolging op grond van religieuze onverdraagzaamheid te beschermen. Vredesonderwijs zou in het centrum van het curriculum geplaatst moeten worden in scholen, seminaries en universiteiten. Wij bevestigen de vredesopbouwende capaciteit van de jeugd en roepen de kerken op netwerken van vredeswerk te ontwikkelen en te versterken. De kerk wordt geroepen

haar zorgen openbaar te maken en de waarheid te verkondigen buiten de muren van haar eigen heiligdom.

Vrede met de aarde

De milieucrisis is een diepe ethische en spirituele crisis van de mensheid. We erkennen de schade die menselijke activiteit heeft toegebracht aan de aarde en herbevestigen onze verplichting aan de integriteit van de schepping en de dagelijkse levensstijl die dit vergt. Onze zorg voor de aarde en onze zorg voor de mensheid gaan hand in hand. Natuurlijke hulpbronnen zoals water moeten gedeeld worden op een rechtvaardige en duurzame manier. Samen met wereldwijde bewegingen dringen we er bij de regeringen op aan hun economische activiteiten radicaal te hervormen ten behoeve van het doel: een ecologisch duurzame economie. Het grootschalige gebruik van fossiele brandstoffen en CO-2 uitstoot dient dringend gereduceerd te worden tot een niveau dat klimaatverandering beperkt kan houden.

De ecologische schuld van de geïndustrialiseerde landen die verantwoordelijk zijn voor klimaatverandering. Moet in de overwegingen betrokken worden wanneer CO-2 uitstoot aandelen en aanpassingsplannen onderhandeld worden. De nucleaire catastrofe van Fukushima heeft opnieuw aangetoond dat we niet langer moeten vertrouwen op kernenergie als bron van energie. Wij verwerpen strategieën zoals een geïntensiveerde productie van bio brandstoffen die de armen raken doordat zij concurreren met voedselproductie.

Vrede op de markt

Het dominante economische model laat vaak voorbeelden zien van structureel geweld dat slachtoffers maakt zonder het directe gebruik van wapens of fysiek geweld, maar door de passieve aanvaarding van wereldwijde armoede, ongelijke handelsverhoudingen en ongelijkheid tussen klassen en volkeren. Contrasterend met de ongeremde economische groei van het neoliberale systeem, laat de Bijbel een visioen zien van leven in overvloed voor eenieder. De kerken moeten leren hoe ze volledige economische, sociale en culturele rechten voor allen als de grondslag voor een 'economie van het leven' kunnen verdedigen.

Het is een schandaal dat enorme geldsommen worden uitgegeven aan militaire budgetten en aan het leveren van wapens aan bondgenoten en de wapenhandel, terwijl deze bedragen dringend nodig zijn om armoede wereldwijd te bestrijden en om de wereldeconomie te hervormen op een ecologisch en sociaal verantwoorde wijze te hervormen. Wij dringen er bij de regeringen van deze wereld op aan om onmiddellijk stappen te ondernemen om hun financiële hulpbronnen te investeren in programma's die het leven in plaats van de dood bevorderen. Wij moedigen de kerken aan om gemeenschappelijk strategieën te ontwikkelen om de economie te transformeren. De kerken dienen effectiever de onverantwoordelijk concentratie van macht en rijkdom en de ziekte die corruptie heet te confronteren. Stappen naar een rechtvaardige en

duurzame economie sluiten meer effectieve regulering van de financiële markt, het invoeren van belastingen op financiële transacties en eerlijke handelsverhoudingen in.

Vrede tussen de volkeren

De geschiedenis, in het bijzonder het getuigenis van de historische vredeskerken, herinnert ons aan het feit dat geweld tegen de wil van God is en nooit kan leiden tot oplossing van conflicten. Het is daarom dat we voorbij de leer van de rechtvaardige oorlog gaan en ons committeren aan rechtvaardige vrede. Dit vraagt van ons dat we van exclusieve concepten van nationale veiligheid naar een concept van veiligheid voor allen gaan. Dit houdt een verantwoordelijkheid om geweld te voorkomen, om geweld met de wortel uit te roeien, van dag tot dag. We worstelen nog steeds met de vraag hoe onschuldige mensen beschermd kunnen worden tegen onrecht, oorlog en geweld. In dit licht worstelen we met het concept van de 'verantwoordelijkheid om te beschermen' (Responsibility to Protect) en het mogelijke misbruik daarvan. We dringen er bij de Wereldraad en daarmee verbonden organisaties op aan hun positie ten aanzien hiervan te verduidelijken.

We zijn voorstanders van volledige nucleaire ontwapening en het beperken van de verspreiding van "kleine wapens".

Wij als kerken verkeren in een positie om geweldloosheid te leren aan de machtigen, als we maar de moed zouden hebben. Want wij zijn volgelingen van Hij die kwam als een hulpeloos kind, stierf aan het kruis, ons leerde onze zwaarden neer te leggen, onze vijanden lief te hebben en uit de dood opstond.

Op onze reis naar rechtvaardige vrede is een nieuwe internationale agenda dringen nodig gezien de gevaren die ons omringen. Wij roepen de gehele oecumenische beweging en vooral diegenen die plannen voor de Assemblee van de Wereldraad van Kerken van 2013 in Busan, Korea met het thema 'God van Leven, leid ons naar rechtvaardigheid en vrede' op om Rechtvaardige Vrede, in al zijn dimensies, tot een centrale prioriteit te maken. Hulpbronnen zoals 'Een Oecumenische Oproep tot Rechtvaardige Vrede' (ECJP, www.overcomingviolence.org/?id=8430) en het 'Begeleidende Document Rechtvaardige Vrede' kunnen deze reis naar Busan ondersteunen.

Dank en ereprijs aan U, o Drie-ene God : glorie zij u en vrede voor uw volkeren op aard,

God des Levens, leid ons naar rechtvaardigheid en vrede. Amen.

Jan Anne Bos, bestuurslid van Kerk en Vrede heeft de tekst in het Nederlands vertaald.